

Về Đức Chúa Giê-su ban quyền cho các đầy tớ được đi khắp thế giảng đạo v.v..	268
Về Đức Chúa Giê-su lên trời	269
Về Đức Chúa Phi-ri-tô Sang-tô hiện xuống	270
Về quân Giu-dêu cấm đạo	273
Về ông thánh Tê-vọng chịu chết vì Đức Chúa Giê-su trước hết	274
Về ông thánh Bảo lộc ở lại đạo	276
Về các bốn đạo đời trước ăn ở là thế nào	278
Về các tông đồ đi giảng cho các dân ngoại	279
Về Đức Chúa Giê-su lập Hội Thánh cùng về Hội Thánh là làm sao	281
Về kiểu cách Đức Chúa Giê-su lập Hội Thánh	283
Về sự Hội Thánh sẽ được vững bền cho đến tận thế	285

*Tóm Lại Sự Tích Đạo Thánh Đức Chúa Trời Từ Tạo
Thiên Lập Địa Cho Đến Đức Chúa Giê-su Lên Trời.*

PHẦN THỨ NHẤT

TỪ TẠO THIÊN LẬP ĐỊA CHO ĐẾN ĐỨC CHÚA GIÊ-SU RA ĐỜI.

VỀ SỰ ĐỨC CHÚA TRỜI DỰNG NÊN TRỜI ĐẤT⁽¹⁾.

Trước Đức Chúa Giê-su Ra Đời Bốn Nghìn Bốn Năm

Đầu hết Đức Chúa Trời dựng nên trời đất thì trời đất còn tối tăm hỗn độn, cho nên Đức Chúa Trời phán rằng : Hãy sáng ! Tức thì liền có sự sáng ngay. Đức Chúa Trời phân sự sáng cho khỏi sự tối, gọi sự sáng là ngày, sự tối là đêm. Ngày Đức Chúa Trời dựng nên sự sáng, thì gọi là **ngày thứ nhất**⁽²⁾.

Ngày thứ hai, Đức Chúa Trời dựng nên một quầng không từ đất mà lên, và gọi là trời.

Ngày thứ ba, Đức Chúa Trời phân nước và đất ra. Các nước thì Người khiến chảy về một nơi gọi là biển. Còn những nơi khô ráo thì gọi là đất. Người cũng khiến đất sinh ra các giống cây cối rau cỏ, mà các cây cối

rau cỏ ấy bởi phép Đức Chúa Trời khiến, thì có hoa có quả có hạt, sinh ra cây cối rau cỏ khác về giống nó.

Ngày thứ bốn, Đức Chúa Trời dựng nên mặt trời mặt trăng cùng các ngôi sao. Mặt trời soi sáng ban ngày. Mặt trăng cùng các ngôi sao soi sáng ban đêm, xây đi vẫn lại mà phân ra bốn mùa cùng năm tháng ngày giờ.

Ngày thứ năm, Đức Chúa Trời dựng nên các giống tôm cá dưới nước, cùng các giống chim chóc bay trên không, và khiến các giống ấy sinh sản ra nhiều, giống nào sinh giống ấy.

Ngày thứ sáu, Đức Chúa Trời dựng nên các giống lục súc trên mặt đất, cùng dạy loài nào phải sinh sản ra mà giữ giống loài ấy. Đức Chúa Trời dựng nên ông A-dong cùng bà E-và cũng một năm ấy. Cũng một ngày thứ sáu, khi Đức Chúa Trời đã dựng nên trời đất muôn vật đoạn, thì Người mới **dựng nên loài người**⁽³⁾

ta để mà cai trị các giống các vật ở trên mặt đất này. Người lấy đất mà nặn, làm nên hình tượng xác người nam. Đoạn bởi không, **dựng nên một linh hồn**⁽⁴⁾ giống như ảnh tượng Người, có tính thiêng liêng, hằng sống đời đời, hay suy xét, cùng biết tội phúc, hay kính mến Đức Chúa Trời, liền phó vào xác ấy, và đặt tên là A-dong, nghĩa là người bởi đất mà ra. Đoạn Đức Chúa Trời phán rằng : Người nam ở một mình chẳng hay, Ta hãy sinh ra kẻ giúp nó. Vì vậy đang khi ông A-dong ngủ, thì Đức Chúa Trời **lấy xương sườn cụt ông ấy**⁽⁵⁾ mà làm hình tượng xác người nữ, đoạn cũng bởi không, dựng nên một linh hồn, phó vào xác ấy và cho làm bạn với ông A-dong để mà sinh sản ra loài người ta, cùng đặt tên là E-và.

Khi ông A-dong thấy bạn Đức Chúa Trời đã dựng nên cho mình, liền nói rằng : Đây là xương thịt ta đây. Khi ấy hai ông bà, về phần xác thì khoẻ mạnh, chẳng phải lo buồn, chẳng phải tật nguyên ; về phần linh hồn thì công chính, có nghĩa cùng Đức Chúa Trời, có lòng kính mến Người và có trí khôn sáng láng, biết nhiều lẽ. Đức Chúa Trời